

1. Obiekt

WILLA

2. Czas powstania

1907–1910 r

3. Miejscowość

GUBIN

11. Zdjęcie, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

1.

4. Adres

ul. Piastowska 14
66–620 Gubin
nr działki: 246/2
ks. wiecz nr:

5. Przynależność administracyjna

województwo lubuskie
powiat Krosno Odrzańskie
gmina miasto Gubin

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Guben, Kreisstadt (Grüne Wiese)

7. Przynależność administracyjna do 31.12.1998 r

województwo lubuskie
gmina miasto Gubin

8. Właściciel i jego adres

wspólnota mieszkaniowa:

w zarządzie: BZN

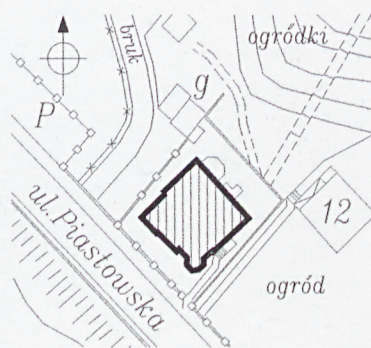
„Lokum”, ul. Śląska 25
66–620 Gubin;

9. Użytkownik i jego adres

jw.;

10. Rejestr zabytków

nr: 2290 data 19.07.1976

P parking
m bud. mieszk.
g bud. gospod.
g drogi utwardz.
g drogi nieutw.
g siatka stal.
g ogrodz. metal.
g skarpa

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

Gubin wzmiankowany jest od 1211 r. już jako ważny ośrodek, rozwijający się prężnie dzięki pełnieniu funkcji granicznego grodu obronnego oraz położeniu na przecięciu głównych szlaków handlowych, nad spławną Nysą Łużycką. Prawa miejskie Gubin otrzymał z rąk Henryka Dostojnego w 1235 r. Do 1815 r. miasto pozostawało w granicach Saksonii, po Kongresie Wiedeńskim weszło w skład państwa pruskiego. Od najdawniejszych czasów Gubin znany jest jako ośrodek handlowy, ale także centrum przemysłu sukienniczego, uprawy winorośli (dzięki specyficznemu klimatowi) oraz produkcji wina i piwa. O świetności Gubina świadczą nadawane mu przywileje: w 1298 r. – prawo budowy ratusza, w 1311 – prawo bicia własnej monety i budowy murów obronnych. Po przejściu pod administrację pruską rozpoczął się burzliwy rozwój Gubina. Miasto weszło w okres szybkiego uprzemysłowienia, nastąpił rozwój komunikacji (kolej żelazna i nowe połączenia drogowe), rozwinął się przemysł metalurgiczny i włókienniczy oraz kopalnictwo węgla brunatnego, powstała znaczna liczba fabryk i zakładów pracy. Stare mury i umocnienia miejskie, który ograniczały możliwości rozwoju terytorialnego były stopniowo rozbierane od 2-go dziesięciolecia XIX w. Zabudowa miejska szybko wykroczyła poza teren starego miasta. Rozwój następował przede wszystkim w kierunku pn. i zach. Tutaj powstał dworzec kolejowy a na zach. od niego – rozległe tereny przemysłowe. Na prawym brzegu Nysy, powyżej ujścia Lubszy, wzdłuż nowo wytyczonej w latach 80-tych XIX w. ul. Piastowskiej (Grüne Wiese), rozwinęła się natomiast reprezentacyjna dzielnica willowa, z okazałymi budynkami, należącymi do bogatszej warstwy mieszkańców miasta – burżuazji i fabrykantów. Atrakcyjne położenie posesji, na zboczu zagospodarowanego turystycznie wzniesienia (Wzgórza Kaminsky'ego) z restauracją i lokalem tanecznym „Sanssouci”, przyciągało bogatszych inwestorów. Tutaj też wzniesiono nowe urzędy (Kreishaus) i budynki użyteczności publicznej (gimnazjum dla dziewcząt). Willa pod nr-em 14 jest jednym z kilkunastu budynków wybudowanych na zboczu tzw. Kaminsky Berg (ob. park gen. Waszkiewicza), po pn. stronie ulicy. Wzniesiona została w 1907 r. w stylu secesyjnym, z elementami nadchodzącego modernizmu (do niedawna data na chorągiewce wiatrowej, która uległa zniszczeniu). Po II wojnie światowej budynek przejęty przez państwo polskie, pozostawał niezamieszkały do pocz. lat 50-tych (z powodu przebiegającej po drugiej stronie ulicy granicy). Od 1952 r. zasiedlony przez rodzinę p. Tadeusza Firleja, pracownika państwowego (dziś honorowego obywatela miasta, poety, społecznika i działacza kulturalnego). W latach kryzysu mieszkaniowego (l. 70-te), po remoncie adaptacyjnym w budynku wydzielono kolejne lokale mieszkaniowe (ob. 6 mieszkań). Po skomunalizowaniu budynku, mieszkańcy wykupili swoje lokale od gminy. W 1999 r. ukonstytuował się zarząd wspólnoty mieszkaniowej, Jej przewodniczącym został p. [REDAKTOR] Budynek przy Piastowskiej 14 bywa przez starych mieszkańców miasta nazywany „Firlejówką”

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA. Gubin – miasto, dawna stolica powiatu, obecnie siedziba władz gminy wiejskiej i miejskiej Gubin. Miasto położone nad Nysą Łużycką i jej dopływem Lubszą, dziś podzielone przez granicę z Republiką Federalną Niemiec, przed wojną tworzyło jeden organizm miejski.

Willa przy ul. Piastowskiej 14 usytuowana naprzeciw dawnej Wyspy Strzeleckiej zajmuje niewielką parcelę po pn. stronie ulicy, na zboczu Kaminsky Berg. Budynek znajduje się przy chodniku, oddzielony od niego fragmentem oryginalnego ozdobnego metalowego ogrodzenia na podmurówce z jednoskrzydłową furtką. Z pozostałych stron granice małej działki wyznacza współczesne ogrodzenie metalowe. Willa zwraca się do ulicy fasadą. Od furtki biegnie ku wsch. wejściu głównemu chodnik z płytek betonowych. Na tyłach budynku tarasowy ogródek i schody, wiodące na szczyt Kaminsky Berg.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. *Ściany zewnętrzne* murowane z cegły pełnej, obustronnie tynkowane, z bogatym, zróżnicowanym detalem architektonicznym wyrabianym w wielobarwnym tynku i narzucie (boniowanie, elementy zoomorficzne i roślinne, pilastry, sterczyny). Środkowa część hełmu wieży – drewniana konstrukcja ramowo-płycinowa; mansarda pd.-zach. w konstrukcji drewnianej szachulcowej, z otynkowanym wypełnieniem.

Ściany wewnętrzne murowane z cegły pełnej, tynkowane, w części pomieszczeń z okładziną z współczesnych glazurowanych płytek ściennych (sanitariaty); w konstrukcji ścian części pomieszczeń poddasza wykorzystane drewniane elementy więźby dachowej; w korytarzu mieszkania na piętrze zachowana oryginalna boazeria płycinowa z dekoracją plecionkowo-geometryczną.

Sklepienia i stropy. W pomieszczeniach wszystkich kondygnacji, łącznie z piwnicami, stropy drewniane belkowe z tynkowanymi podsufitkami; stropy pomieszczeń mieszkalnych fasetowe, w niektórych pomieszczeniach zachowana oryginalna skromna, stiukowa, ramowa dekoracja stropów.

Więźba dachowa. Konstrukcja dachu drewniana, mansardowa; więźba jętkowo-krokwiowa na podwójnej ścianie stolcowej z mieczami w kierunku kalenicowym oraz zastrzałami w płaszczyźnie więzarów.

Pokrycie dachowe. Połacie dachowe kryte ceramicznie, dachówką zakładkową; dach ryzalitu wsch. z pokryciem z dachówki karpiówki podwójnie w koronkę; ścięty płaski wierzchołek dachu z pokryciem z papy na lepiku; hełm wieżyczki pd.-wsch. kryty blachą ocynkowaną.

Posadzki i podłogi. W piwnicach posadzki z cementowych białych i czarnych płytek układanych w szachownicę; przy tylnym wejściu fragment oryginalnej posadzki z czerwonych i białych, 6-bocznych płytek terakotowych; w pomieszczeniach kondygnacji naziemnych podłogi drewniane deskowe kryte wykładzinami dywanowymi i z PCW; w sanitariatach posadzki betonowe, wykończone współczesnymi płytkami ceramicznymi.

Schody. *Schody zewnętrzne.* Wejście główne poprzedzone prostym biegiem schodów z bloków granitowych, ułożonych na podmurówce, równoległe do elewacji i ograniczonych tynkowaną ażurową balustradą z rozczłonkowanym płycinami słupkiem, zwieńczonym ozdobną donicą; wtórne wejście tylne do jednego z mieszkań poprzedzone 2-biegowymi łamanymi współczesnymi schodami betonowymi ze spocznikiem.

<p>14. Kubatura</p> <p>2035 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>595 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>willa</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>budynek mieszkalny wielorodzinny</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ 1. 70-te XX w.(?) — remont adaptacyjny; zmiana dyspozycji wnętrza; zwiększenie ilości mieszkań; ➤ 1980 r — wymiana rynien i rur spustowych, które nie spełniają swojej funkcji (za małą średnicą) i powodują zawilgacanie ścian; ➤ 2004 r — remont instalacji elektrycznej; ➤ poza ww pracami, kilka razy prowadzono w różnych latach bieżące naprawy pokrycia dachowego; prócz tego mieszkańcy prowadzili indywidualne remonty adaptacyjne i modernizacyjne swoich lokali; 		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Zachowana bryła i rzut budynku oraz bogaty wystrój zewnętrzny elewacji (drobne ubytki). Znaczne przekształcenia nastąpiły w dyspozycji wnętrza (zwiększenie liczby mieszkań).</p> <p>Stan techniczny budynku średni; zły stan dachu i systemu odprowadzającego wodę opadową (zbyt mała średnica rynien powoduje przelewanie się wody opadowej i jej ściekanie po ścianach budynku, a w konsekwencji ich zawilgocenie; bardzo zły stan tynków zewnętrznych (szczególnie w elewacji pn. i zach.), które skorodowane z powodu wilgoci, pęcznieją i odpadają na dużych fragmentach ścian; ściany zawilgocone w dolnych partiach, z powodu podciągania wód gruntowych.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> ⇒ remont kapitalny dachu – przegląd, naprawa i konserwacja więźby, wymiana pokrycia ceramicznego oraz remont hełmu wieży (założenie, po konserwacji, oryginalnej chorągiewki wiatrowej z datą budowy, przechowywanej przez p. T. Firleja); usprawnienie systemu odprowadzania wody opadowej (wymiana rynien i rur spustowych) ⇒ osuszenie ścian; założenie drenażu i izolacji przeciwwilgociowej; ⇒ remont elewacji: wymiana tynków zewnętrznych z renowacją detalu i odtworzeniem zniszczonych elementów; 	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p> <p>arch. Lubuskiego WUOZ w Zielonej Górze;</p> <p>► Gubin. Studium historyczne do planu zagospodarowania miasta., opr. PP PKZ Poznań, mpis., 1955, str. 44;</p> <p>► Gubin. Studium historyczno-urbanistyczne., opr. S. Kowalski, A. Woźny, 1992, mpis;</p>	<p>24. Uwagi różne.</p> <hr/> <p>25. Opracował</p> <p>tekst PDZ ALMA Jacek Sawiński 05.10.2005</p> <p>plany i rysunki PDZ ALMA Jacek Sawiński 05.10.2005</p> <p>zdjęcia PDZ ALMA Jacek Sawiński 05.10.2005</p> <p>miejsce przechowywania negatywów: archiwum autora</p> <p>Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego</p>
<p>22. Bibliografia</p> <p>J.CH. LOCKE, Geschichte des Kreisstadt Guben., Görlitz 1803;</p> <p>K. GRANDER, Geschichte der Stadt Guben., 1925;</p> <p>Monographien deutscher Städte. Guben. Berlin 1928</p> <p>700 Jahre der Stadt Guben. Gubener Zeitung. 1935, Jg. 68, Nr. 126</p> <p>S. KOWALSKI, Gubin. [w:] Studia nad początkami i rozplanowaniem miast .. , T. 2, 1970;</p> <p>S. KOWALSKI, Zabytki Środkowego Nadodrza., Zielona Góra 1976</p> <p>LEHMANN, Hist. Ortslexikon für die Niederlausitz., Bd. 2, Marburg 1979;S.</p> <p>KOWALSKI, Zabytki woj. zielonogórskiego., Zielona Góra 1987</p> <p>Gubin. Zarys historii miasta., pr. zb., Zeszyty Lubuskie nr 22 1986</p> <p>R. PANTKOWSKI, Gubin., Gubin 1998;</p> <p>Alfabet ulic XXXIII. Ulica Piastowska. Wiadomości Gubińskie., nr 11/2005</p> <p>Alfabet ulic XXXIII. Ulica Piastowska. Wiadomości Gubińskie., nr 10/2005</p>	<p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)</p> <p>► kartografia: Pharus–Plan Guben, kon. XIX w. (po r 1894),; Verkehrsplan der Stadt Guben., 1939; zbiory Izby muzealnej w Gubinie</p> <p>► kilka archiwalnych kart pocztowych widokiem ogólnym Kaminsky Berg i Grüne Wiese, z uwidocznionym budynkiem; zbiory Izby muzealnej w Gubinie</p> <p>► fot. fragmentu budynku willi (ryzalit frontowy) z lat 60-tych XX w. (?); zbiory Izby muzealnej w Gubinie</p>	<p>27. Załączniki</p> <ul style="list-style-type: none"> * wkładka nr 1: cd. opisu; spis fotografii; * wkładka nr 2: zdjęcia; * wkładka nr 3: zdjęcia; * wkładka nr 4: zdjęcia; pocztówka z l. 20-tych XX w.;

1. Miejscowość

GUBIN

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

WILLA, ul. Piastowska 14

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

cd. opisu; spis fotografii;

Schody wewnętrzne. Klatka schodowa żelbetowa, schody dwubiegowe powrotne ze spocznikami, wyłożone drewnem, z ażurową balustradą drewnianą na ozdobnie wyciętym słupku ze snycerską dekoracją roślinną; schody do piwnic jednobiegowe proste, betonowe; na strych – drewniane, drabiniaste z prostymi poręczami na słupkach.

Otworki. *Otworki okienne* zróżnicowane w kształtach, wymiarach i proporcjach, rodzaju zamknięć i obramień oraz w konstrukcji okien, stanowią główny element artykulacji i dekoracji elewacji; forma otworów, podobnie jak ich układ, charakterystyczne dla poszczególnych części budowli. Narożna wieżyczka i wsch. oś fasady z otworami w kształcie prostokątów stojących, w przyziemiu zwieńczonymi łamanymi naczółkami, wypełnionymi dekoracją ornamentalną; ryzalit środkowy fasady z zamkniętą koszowo loggią na piętrze, w przyziemiu i szczycie odpowiadają jej potrójne, prosto zamknięte otworki okienne (w przyziemiu większe, z wyższym oknem środkowym, w szczycie ujednolicone – dolne w kształcie prostokątów stojących, górne – leżących); w przyziemiu osi zach. duże okno z zamknięciem odcinkowym, nad nim otwór prostokątny (jak w osi wsch.); w połaci dachowej mansarda z okienkiem o proporcjach kwadratu. Ryzalit elewacji wsch. z otworami o zamknięciach trójbocznych: na piętrze okno parzyste, ujęte we wspólne obramienie, zwieńczone trójkątnym naczółkiem, w kondygnacji poddasza dwa osobne otworki o przysadzistych proporcjach oraz, w ujęte we wspólne obramienie, zróżnicowane, wspięte otworki oświetlające klatkę schodową – w dolnej kondygnacji zamknięte pełnolukowo, wyżej – prosto. Elewacja pn. z nieregularnym układem otworów z prostymi zamknięciami, z których wsch. okno klatki schodowej umieszczone między kondygnacjami; w osi zach. małe okienka parzyste na piętrze; ryzalit zach. z pojedynczym dużym oknem o proporcjach kwadratu; w połaci dachowej 4 małe okienka w kształcie prostokątów leżących, przepruwają ściankę osiowej facjatki. W przyziemiu ryzalitu zach. duże parzyste prostokątne okna we wspólnych obramieniach z trójkątnymi naczółkami, wypełnionymi dekoracją ornamentalną; na piętrze pojedyncze prostokątne okna w przysadzistych proporcjach; otworki poddasza w kształcie prostokątów leżących z trójbocznymi zamknięciami; w osi pd. elewacji mniejsze okienka potrójne zamknięte prosto. Okna piwniczne zamknięte prosto, zróżnicowane w proporcjach, ujednolicone i rytmicznie rozmieszczone tylko w fasadzie. Stolarka okienna w większości oryginalna; okna skrzynkowe i krosnowe (klatka schodowa); okna pomieszczeń mieszkalnych jedno-, dwu- i 3-

skrzydłowe, w większości – z profilowanymi ślēmionami przechodzącymi w krzyżu pozornym i podrzeźbioną listwą przymykową, czasem dzielone ozdobnym układem szczeblin (okno ryzalitu pn., okna klatki schodowej); krosnowe okna klatki schodowej z resztkami oszklenia witrażowego.

Otworki drzwiowe zewnętrzne. Wejście główne zlokalizowane w ryzalicie wsch., poprzedzone gankiem ze schodami; otwór prostokątny, z zamknięciem trójbocznym o wyoblonych bokach, ujętym w pilastrowe obramienie arkadowe; drzwi jednoskrzydłowe prostokątne z nadświetlem, ramowo-płycinowe, z dekoracją ornamentalną i maszkaronem w części centralnej i z przeszkleniem w górnej części skrzydła drzwiowego, zabezpieczonym ozdobną kratą secesyjną. Wejście tylne do klatki schodowej – prostokątny otwór w profilowanym obramieniu, z jednoskrzydłowymi drzwiami ramowo-płycinowymi. W części środkowej elewacji pn. prostokątny, wysoki otwór wyjścia ogrodowego, z opaskowym obramieniem i 2-skrzydłowymi oryginalnymi drzwiami ramowo-płycinowymi, przeszkłonymi w górnej części skrzydeł, dzielonymi szczeblinami. W ścianie wsch. ryzalitu wtórny otwór drzwiowy, który powstał z przedłużenia otworu okiennego; otwór zamknięty prosto, z współczesnymi jednoskrzydłowymi drzwiami ramowo-płycinowymi; zachowano górną część otworu okiennego z oryginalną stolarką, pełniącą obecnie funkcję nadświetla.

Otworki drzwiowe wewnętrzne. Wszystkie otworki drzwiowe w kształcie prostokątów z prostymi zamknięciami, w znacznym stopniu oryginalne, z oryginalną stolarką. Drzwi z klatek schodowych do lokali mieszkalnych jednoskrzydłowe, ramowo-płycinowe, przeszkłone w ponad połowie, z drobną dekoracją snycerską, ujęte w podobne w konstrukcji przepierzenia w płycinowych ościeżnach; przeszklenia dzielone ozdobnie szczeblinami. Drzwi w mieszkaniach jedno- i dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe, pełne lub przeszkłone w górnych płycinach, ościeżynowe; w wyniku wtórnych podziałów pomieszczeń część otworów współczesnych z współczesnymi jednoskrzydłowymi drzwiami typowymi.

RZUT. Budynek założony na rzucie zbliżonym do kwadratu, który urozmaicony ryzalitami i narożną wieżyczką. Elewacja frontowa ukształtowana uskokowo, z dwoma prostokątnymi ryzalitami. Elewacje boczne rozczłonkowane symetrycznymi dwuosiowymi ryzalitami pn. w elewacji ogrodowej mocno wyładowany zach. ryzalit salonu ogrodowego, z zaokrąglonymi narożnikami. Narożnik elewacji frontowej i wsch. akcentowany 5-boczną wieżyczką. Główne

wejście wsch. poprzedzone podestem i prostym biegiem schodowym. Między ryzalitem ogrodowym i korpusem współczesny podest ze schodami kształcie litery L.

BRYŁA. Willa wzniesiona u stóp zbocza, 2-kondygnacyjna, z użytkowym poddaszem, na wysokiej kondygnacji piwnic, pełniącej rolę cokołu. Bryła malownicza, bogato rozczłonkowana ryzalitami i wieloboczną wieżyczką w narożniku pd.-wsch., którą nakrywa baniasty, 2-kondygnacyjny hełm z latarnią i sterczyną w wierzchołku. Elewacja frontowa ze środkowym ryzalitem, wchodzącym w połąć dachową i zwieńczonym segmentowym szczytem z falistym zwieńczeniem, zdobionym obeliskowymi sterczynami. Oś zach. elewacji nieznacznie wysunięta ryzalitowo w pierwszej kondygnacji, nakrytej małym daszkiem pulpitowym. W elewacjach bocznych symetryczne dwuosiowe ryzality 3-kondygnacyjne, z dachami naczółkowymi. W elewacji zach. mały odcinkowy wykusz w 2-giej kondygnacji osi pd. Elewację ogrodową urozmaica jednokondygnacyjny, mocno wyladowany ryzalit salonu ogrodowego, z zaokrąglonymi narożami, zwieńczony tarasem z pełną balustradą. Elewację szpecą współczesne dobudówki schodów i pulpitowe daszki nad nimi i nad tarasem. Korpus budynku nakryty dachem mansardowym z powiekami i mansardami.

ELEWACJE na wysokiej kondygnacji piwnic, pełniącej rolę cokołu, rozczłonkowane ryzalitami i nieregularnym układem zróżnicowanych otworów okiennych w bogatych, zróżnicowanych obramieniach. Elewacje w różnym stopniu nasycone bogatym detalem architektonicznym. Elewacja pd. 4-osiowa, z rozczłonkowana ryzalitami, z których środkowy zwieńczony fantazyjnym szczytem w typie renesansowym, w jego polu dekoracja z głową lwa i rogami obfitości; ryzalit zach. jednokond., ujęty pilastrami, z dużym osiowym oknem zamkniętym odcinkowo; w połąci dachowej osi zach. mansarda w konstrukcji ryglowej; narożnik pd.-wsch. akcentowany wieloboczną wieżyczką; elewacja z największą ilością detalu, który rozmieszczony równomiernie na całej powierzchni; oprócz podziałów ramowych, zróżnicowanych boniowań i obramień okiennych występują tu również elementy ornamentyki roślinno-heraldycznej w naczółkach okiennych i zoomorficznej i geometrycznej (sowa, lew) w szczycie i płycinach podokiennych; ornamentyka częściowo eklektyczna, w części nawiązuje do nowej estetyki secesyjnej i nadchodzącego modernizmu; otwory okienne w różnych układach, o zróżnicowanych kształtach zamknięć, prócz prostych, które w większości, także trójboczne, odcinkowe i koszowe (otwór loggi w osi fasady); część otworów okiennych z naczółkami trójbocznymi wypełnionymi ornamentem. Elewacja wsch. zdominowana 2-osiowym ryzalitem pn. w którego osi pd., poprzedzone schodami i podestem, drzwi wejścia głównego; otwór ujęty w obramienie pilastrowe, zdobione kanelowaniem; powyżej biforyjne okno zwieńczone trójkątnym wspólnym naczółkiem; w osi wsch. ciąg okien wspiętych, oświetlających klatkę schodową, z zamknięciami

pełnołukowymi i prostymi, ujętych we wspólne obramienie z podziałami ramowymi, zwieńczone prostym odcinkiem profilowanego gzymsu; szczyt oddzielony odcinkami profilowanego gzymsu tylko w narożnikach, ujęty w obramienie tynkowe. Elewacja zach. z ryzalitem analogicznym jak w elewacji przeciwległej, z narożami akcentowanymi boniowaniem; otwory okienne u dołu zdwojone, zwieńczone trójkątnymi naczółkami wypełnionymi dekoracją ornamentalną; wyżej okna pojedyncze; całość ujęta w podziały ramowe z barwionego tynku, z prostą geometryczną dekoracją w płycinach podokiennych; w osi pd. okno tryforyjne a ponad nim mały 3-osiowy wykusz. Dekoracja elewacji pn. ograniczona do płycinowego boniowania narożnika wsch. oraz prostych opaskowych obramień otworów; otwory zróżnicowane w nieregularnym układzie, podporządkowanym funkcji; elewacja zniekształcona wtórnymi przybudówkami, z wejściem tylnym w osi wsch. i wejściem piwnicznym w przybudówce ganku.

WNĘTRZE o zmienionym częściowo układzie pomieszczeń (zwiększono ich liczbę przez wstawienie współczesnych ścianek działowych). Pierwotnie każdą kondygnację zajmowało jedno mieszkanie, obecnie ich liczba została zdwojona. Klatka schodowa ulokowana w narożniku pn.-wsch. budynku, z niej wejścia do poszczególnych mieszkań. Mieszkania obszerne, z pomieszczeniami w układzie 2-traktowym, rozdzielonymi centralnym korytarzem. W trakcie frontowym dwa pomieszczenia reprezentacyjne, w narożniku pn.-zach. salonik ogrodowy z ryzalitem, w drugiej kondygnacji zastąpionym tarasem. Pierwotnie wszystkie pomieszczenia połączone ze sobą przejściami.

WYPOSAŻENIE. Wśród elementów oryginalnego wyposażenia zachowały się dwa oryginalne dekoracyjne piece kaflowe, wystrój klatki schodowej z podrzeźbianą balustradą schodów i resztkami szybek witrażowych w oknach, boazeria w korytarzu i skromna dekoracja stropów w mieszkaniu na piętrze, stolarka okienna i drzwiowa zewnętrzna i wewnętrzna z dekoracją snycerską, proste kraty w okienkach piwnicznych oraz wystrój elewacji frontowej i bocznych.

INSTALACJE: elektr., wod.-kan., gazowa (z sieci miejskiej) c.o. gazowe etażowe (pierwotnie własna kotłownia z piecem na węgiel), telefoniczna.

1. Miejscowość

GUBIN

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

WILLA, ul. Piastowska 14

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia;

SPIS ILUSTRACJI:

1. Elewacja pd. – fasada.
2. Elewacja wsch.
3. Elewacja pn.
4. Elewacja zach.
5. Otwór wejścia głównego.
6. Drzwi wejścia głównego.
7. Loggia na osi fasady.
8. Okno pierwszej kond. fasady.
9. Otwór ryzalitu elewacji pn.
10. Okna elewacji wsch.
11. Szczyt ryzalitu fasady.
12. Dekoracja w płycinach podokiennych fasady.
13. Klatka schodowa.
14. Słupki balustrady schodów.
15. Korytarz w mieszkaniu na piętrze.
16. Pokój frontowy z wieżą.
17. Dekoracja stropu.
18. Drzwi między korytarzem a pokojem frontowym.
19. Piec w pokoju frontowym na piętrze.
20. Piec w pokoju frontowym na piętrze.
21. Fragment więzby dachowej.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

1. Miejscowość

GUBIN

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

WILLA, ul. Piastowska 14

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia;

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14

1. Miejscowość

G U B I N

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

WILLA, ul. Piastowska 14

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia; poczt. arch. G.99

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

